

P.C.Roberts: Fantazie z NYT – Německo se připravuje na vojenskou konfrontaci s Ruskem

infokuryr.cz/n/2024/02/09/p-c-roberts-fantazie-z-nyt-nemecko-se-pripravuje-na-vojenskou-konfrontaci-s-ruskem/

Už jsem zapomněl, v kterém to roce přestaly být New York Times (NYT), novinami a staly se nástrojem vojensko-bezpečnostního komplexu USA. Nyní se tyto někdejší noviny obrátily na německého ministra obrany Borise Pistoriuse a dvě německé presstitutky, aby společnými silami a v rámci společného úsilí čelit ruské hrozbě propagovaly německé přezbrojení.

V jednom z nejstupidnějších článků, které jsem kdy četl, NYT uvádějí, že Pistorius radí Němcům, aby se připravili na desetiletí konfrontace s Ruskem. A pro možnost, že by snad Putin neplánoval zastavit se při svém současném postupu na hranici s Ukrajinou, co nejdříve obnovili německou armádu.

Zde se na chvíli zastavme a připomeňme si Třetí říši, kdy Německo bylo nejvyspělejší vojenskou mocností schopnou porazit Polsko, Francii i Velkou Británii během několika týdnů. Němci byli tehdy vysoce motivováni a plni důvěry ve svou vojenskou mašinerii, avšak když přišla na řadu jejich konfrontace s Ruskem, neobstáli.

Na rozdíl od této éry je Německo už od roku 1945 americkým loutkovým státem, zaplaveným imigranty z Třetího světa. Americkými sankcemi proti Rusku, ale zasahujícími Německo, je krok za krokem deindustriováno, a představa, že by bylo schopno vojensky čelit Rusku, je dnes k smíchu.

Vezměme nyní do úvahy zde už vyslovený předpoklad, že „nově agresivní Rusko“ se nezastaví na hranici s Ukrajinou: Jak ovšem Putin nejen slovy, ale i tím, jak ruskou vojenskou akci na Ukrajině omezil, dal najevo, že jeho cíl je omezen na dřívější ruská území, která sovětsí vůdci v minulosti umístili do Ukrajinské sovětské republiky. Ruské obyvatelstvo na Ukrajině trpělo persekucí a jedině z tohoto důvodu Kreml intervenoval.

Washington si v termínech 19. století stále myslí, že moc se získává dobýváním zemí, což si dnes ani Rusko a ani Čína nemyslí. Podle nich se vliv získává prostřednictvím hospodářské a finanční spolupráce – nikoli tedy ovládnutím půdy či ovládnutím vlád. Kteroužto skutečností se vlády Washingtonu a Izraele stávají jedinými dvěma agresivními zeměmi na světě.

Šéf německé zpravodajské služby Bruno Kahl je ještě nedovtipnější než německý ministr obrany. Kahl podle NYT totiž řekl: „Pokud by Ukrajina byla nucena kapitulovat, ruský hlad po moci by to neukojilo. Pokud tedy Západ neprokáže jasnou připravenost k obraně, nebude mít Putin žádný důvod, aby na NATO nezaútočil“.

Z uvedeného je zřejmé, že šéf německé rozvědky nemá o dynamice moci ani ponětí.

Ukrajina je poražena a Rusko svou výhodu nevyužívá. Putin v Kremlu jen sedí a čeká, kdy tento fakt prosákne do vědomí světové veřejnosti.

Nejnesmyslnějším aspektem článku v NYT je předpoklad, že „tvrdá síla“ je síla vojenská, a že tato vojenská síla je nezávislá na síle ekonomické. Jediná síla Německa byla totiž v její ekonomice. A Washington ji Německu uzmul tím, že vyhodil do povětří plynovod Nord Stream a přinutil Německo, aby se lukrativních dohod s Ruskem vzdalo.

Ale nejen to. Ve válečných protiruských projektech se Německo připojilo k Velké Británii a v celém tom divadélku tahá ovšem za šňůrky svých loutek Washington. A tak dříve nebo později Evropané pochopí, že válku do Evropy vnáší NATO a nikoli Rusko.

Překlad: Lubomír Man

ZDROJ